Literatura catalana

Santiago Rusiñol

Solucions · 23 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

Exercici 2

[3 punts en total]

En aquest exercici cal valorar la precisió i la brevetat (2.1.) i la capacitat de síntesi (2.2.). Es poden valorar altres respostes correctes diferents de les que es proposen en aquestes pautes de correcció.

A partir d'aquest fragment del discurs llegit a Sitges en la Tercera Festa Modernista (1894) (Text 1) i d'aquest altre de *L'alegria que passa* (1898) (Text 2), ambdós textos de Santiago Rusiñol, responeu a les preguntes següents:

2.1.

[1 punt]

(a) Rusiñol descriu la prosa amb la imatge vegetal d'uns «horts productius d'una prosa alimentícia i estragada», i la contraposa a la poesia, amb les imatges vegetals dels «jardins de l'ànima» i dels «florits caminals de la poesia». **(1 punt)**

2.2.

[2 punts]

(a) Al Text 1, Rusiñol reivindica l'art davant d'una societat que només s'interessa per les «qüestions materials», per «contentar els crits del ventrell». És la mateixa societat, prosaica i materialista, que veiem a *L'alegria que passa*, al fragment del Text 2. El conflicte que esclata al final de l'obra recrea la ruptura definitiva entre els artistes i una societat que no només no els comprèn sinó que els menysprea: l'alcalde els fa fora i els titlla de «somiatruites». És una societat interessada només per les «qüestions materials» (Text 1), que només dona valor als diners («El diner és lo més sagrat que tenim!», diu l'alcalde) (Text 2), una societat que rebutja i margina l'artista i és incapaç de valorar el sacrifici que fa per treure-la de l'ensopiment i de la grisor. Els artistes són la «bohèmia», «la santa alegria», tal com diu el Clown, o, tal com els defineix l'alcalde, «Saltimbanquis, poetes, comediants», que, com la Zaira i el Clown, menyspreen els diners i aposten per l'art —l'alegria, «els florits caminals de la poesia», «els ideals de les coses nobles» (Text 1)— com a única via possible. **(1,25 punts)**

(b) El personatge del Clown no es doblega als aspectes més materialistes de l'existència i rebutja els diners: «Què se'ns en dona, del teu diner» (Text 2). Personifica la concepció que Rusiñol té de l'intel·lectual modernista, una concepció idealitzada de la seva vida lliure. És l'artista total que pot despertar la societat adormida, que pot «hermosejar» la vida (Text 1). **(0,75 punts)**

2. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció B)

OPCIÓ B

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si explica que:

(a) El fragment se situa al final de l'obra, a l'escena IX. Després de la cançó de Zaira, «ningú aplaudeix», el poble no entén la cançó. A partir d'aquí es resoldrà el final de l'obra i es produirà l'enfrontament entre els dos bàndols. (0,5 punts)

(b) La cançó resum la vida de l'artista i el seu sacrifici per transformar la societat a través de l'art. La cançó conté motius decadentistes, com la flor que s'esfulla, i l'artista és presentat com algú que no pot defugir la seva condició i que se sacrifica per redimir els altres del mal de la prosa portant-los la poesia, tot i que, malgrat aquest sacrifici, només rep incomprensió i ingratitud. (1,25 punts)

(c) Zaira representa la poesia, l'alegria que passa, el goig fugisser que l'artista pot oferir a la societat, que al seu torn l'exclou i el converteix en un marginat. Així, Zaira ha de continuar el seu camí amb el grup de comediants sense poder tastar l'estabilitat vital que li podria donar el compromís entre l'artista i la societat. (1,25 punts)

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi.

Exercici 2

Els 3 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

2.1.

(a) El tema comú d'ambdós textos és la grisor del poble: la indiferència de la gent, sense il·lusions ni emocions profundes, que viu en una realitat monòtona i intranscendent, marcada pels costums. **(0,25 punts)**

(b) Les coincidències o semblances lèxiques que connecten tots dos textos són: «ensopiment» / «ensopiment»-«ensopits», «condemnats»-«condemna» / «condemnat», «dormen» / «dormim»-«adormits», «alegries» / «alegria», «trista»-«tristeses» / «trista», «viure» / «viure». Se n'han d'indicar tres per obtenir la puntuació màxima. **(0,75 punts)**

2.2

(a) El poble del text 1 no és cap poble concret («un de tants pobles», «extracte de poble», «poble concentrat»), però té les característiques de molts pobles («dormen igual, treballen igual»). La gent hi està ensopida i duu una vida monòtona («varien de mena d'ensopiment, però tots n'estan apoderats», «condemnats [...] a no tenir grans alegries», etc.). **(0,75 punts)**

(b) La descripció del poble del text 1 encaixa amb el poble de *L'alegria que passa* i els seus habitants, simbolitzats en la prosa, tal com expressa Joanet en aquest fragment. Viure al poble és, segons Joanet, estar «encastat en la prosa», «condemnat» a «morir d'ensopiment» i a no adonar-se del «viure», a veure passar l'alegria, la poesia, simbolitzada en els artistes. La prosa adorm («Dormim al llit de la prosa») amb la monotonia de la rutina i els costums, tal com es diu al text 1, en què el poble està condemnat «a viure, a viure, i sobretot a més viure». La prosa i la poesia, el poble i la colla del circ, representen a *L'alegria que passa* el conflicte entre la societat burgesa —materialisme, vida superficial com la del poble d'*El poble gris*— i l'artista —idealisme, art i poesia com a valors essencials— tal com l'entenien Rusiñol i el Modernisme. **(1,25 punts)**

4. PAU 2024 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 2 (Primera part)

2.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

a) L'enfrontament entre l'artista i la societat és un tema recurrent del Modernisme i el trobem a *L'alegria que passa* i en altres peces teatrals i narratives de Rusiñol. L'artista s'hi perfila com un ésser messiànic que vol desvetllar la societat. **(0,5 punts)**

b) A *L'alegria que passa*, la figura de l'artista està representada pels comediants que arriben al poble —el circ (la Poesia)—: el Clown, Cop-de-Puny i Zaira. Qui més bé representa la idea rusiñoliana de l'artista —l'home que lluita pel reconeixement de l'art i per la modernització de la societat— és el personatge del Clown. **(0,75 punts)**

c) El Modernisme considera l'artista un ésser superior, incomprès per la societat, inconformista i oposat a la moral i les formes de la societat burgesa, que és materialista i incapaç d'entendre l'art i de valorar-lo (en última instància, aquesta idea de l'artista prové de Baudelaire). La figura de l'artista es relaciona amb l'individualisme: moltes obres del Modernisme contraposen l'individu a la societat (per exemple, *Els sots feréstecs*, de Raimon Casellas, o *Solitud*, de Víctor Català). D'altra banda, moltes obres de Rusiñol reivindiquen el paper de l'artista en la societat burgesa i plantegen el contrast entre el món ideal de l'artista i el món material de la burgesia, per exemple *Jardí abandonat* (1900), *Cigales i formigues* (1901) o *L'auca del senyor Esteve*. **(1'25 punts)**

d) En aquesta pregunta, es valorarà que l'examinand esmenti algunes obres, però no cal que siguin exactament les que se citen en aquesta pauta de correcció.

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

---

5. PAU 2024 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 4 (Primera part)

4.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) El tema principal de l'obra és el conflicte entre l'artista, que té la capacitat de crear, d'entendre i de transmetre l'art, i la societat, materialista i conservadora, que no és capaç de valorar-lo. L'enfrontament entre l'artista i la societat és un tema recurrent en l'obra de Rusiñol. **(0,5 punts)**

(b) Rusiñol literaturitza aquest conflicte sota els símbols de la Poesia i la Prosa. L'arribada de la companyia de comediants (la Poesia) al poble gris (la Prosa) desencadena el conflicte. Les posicions d'uns i altres són irreconciliables: l'artista és marginat per la societat materialista, que està condemnada a viure eternament en la Prosa sense poder gaudir de la bellesa de l'art. La Poesia és «l'alegria que passa». **(1 punt)**

(c) Els dos personatges que més clarament representen aquests símbols són el Clown (la Poesia) i l'Arcalde (la Prosa). El Clown és l'artista que vol desvetllar la societat del seu immobilisme i redimir-la dels seus mals. La seva missió és divertir la gent, però no n'obté gaire recompensa i finalment el fan fora del poble. L'Arcalde és un personatge materialista, que es regeix pels diners, no entén l'art i, per tant, no el valora. Representa el poble i el manté en la grisor i l'ensopiment. **(1 punt)**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

6. PAU 2023 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Primera part)

PRIMERA PART

1.

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) Els elements costumistes de l'obra es veuen en la descripció del poble on transcorre l'acció, amb els oficis i les activitats que s'hi fan, les cançons que canten —els boters, els ferrers o els feligresos a l'església—, la celebració de la missa, la caracterització de personatges com l'Arcalde o el matrimoni del Tòfol i la Tuies, i la presentació de la parella Joanet i Agneta fent els preparatius per a les noces. **(1,25 punts**)

(b) El decadentisme i el simbolisme es fan notar sobretot en la idea de l'art i els artistes, i en la visió del món fatalista que es desprèn de l'obra. Els personatges tenen una dimensió simbòlica (no són personatges amb psicologia, sinó que representen uns valors simbòlics), l'ideal és inabastable, i l'artista és un marginat insatisfet. Les paraules del Clown i de Zaira, la cançó que canta aquesta, els detalls visuals i sonors (el toc de les campanes, la caiguda de fulles seques), l'oposició entre poesia i prosa, i el títol mateix de l'obra contribueixen a la creació d'aquest efecte d'allunyament i melangia decadentistes. **(1,25 punts**)

7. PAU 2023 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Primera part)

3.

[2,5 punts]

Pauta de correcció

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand explica que:

A. *Rusiñol literaturitza l'enfrontament entre l'artista i la societat sota els símbols de la Poesia i la Prosa. La figura de l'artista està representada per la petita* troupe *de circ ambulant que arriba al poble (Cop-de-puny, el Clown i Zaira), mentre que els habitants de la vila representen la societat. Els comediants (la Poesia) són un grup d'escollits que representen uns valors exemplars de noblesa i generositat oferta a la societat, mentre que els habitants del poble es representen com a Prosa: materialista, mesquina, egoista i immobilista. El conflicte i el trencament es manifesta al final de l'obra quan Zaira rebutja les monedes de Joanet i els comediants són expulsats del poble. L'enfrontament acaba amb la sentència final del Clown, que condemna la gent del poble a ser Prosa eterna. (**1 punt**)*

B. *El Clown és el personatge més destacat del primer grup. Representa l'artista que vol redimir la societat dels seus mals. La seva missió, com la dels seus col·legues, és divertir la gent, tot i que no n'obté gaire recompensa i queda condemnat a la soledat. Zaira, ballarina i cantant, representa aquesta «alegria que passa»: el goig fugisser que l'artista pot oferir a la societat, que l'exclou i el converteix en un marginat: haurà de continuar el seu camí amb el grup de comediants sense que pugui tastar una estabilitat vital que resultés del compromís entre l'artista i la societat. Joanet és, dins del grup de la societat conservadora i immobilista, l'únic que manifesta certes idees de canvi: ha llegit i té el cap «ple de cabòries», però viu empresonat i es deixa dur per les convencions de la tradició. La Poesia només és una il·lusió que passa i, doncs, resta condemnat quan els comediants se'n van del poble. (**1,5 punts**)*

---

8. PAU 2023 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Primera part)

PRIMERA PART

1.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

a) L'obra presenta deu escenes que es poden dividir en tres parts: la primera, que ocupa les quatre primeres, serveix per a presentar el poble; la segona (escenes V-VIII) explica el sotrac que representa l'arribada dels artistes en aquest poble ensopit, i la tercera, que inclou les dues darreres escenes, conté el desenllaç de l'obra i la moralitat final. **(1 punt)**

b) El temps està molt ben indicat en les acotacions i les referències internes: l'acció comença a les cinc de la tarda, i s'indica que la funció començarà una hora més tard de l'arribada dels artistes, és a dir, al capvespre. **(1 punt)** Es valorarà especialment que l'examinand assenyali el desig de l'autor de fer coincidir el temps real que dura la peça amb el temps en què transcorre l'acció. **(0,5 punts)**

9. PAU 2022 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 2 (Primera part)

2.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) El Clown no és d'enlloc, no té pares ni pàtria coneguts, se situa als marges de la societat establerta i és un defensor de la llibertat de pensament i d'actuació. És intel·ligent, de paraula fàcil, irònic, capaç de burlar-se de si mateix, i que no es doblega pels aspectes més materialistes de l'existència (n'és un exemple, el desenllaç de l'obra). És el defensor de les causes justes i, sobretot, ambaixador de la Bellesa: és el «sacerdot de l'art». La seva funció en el món modern és portar «bàlsam i consol» a una societat «materialista i prosaica» (tal com Rusiñol no es cansa de dir en els seus discursos a les festes modernistes de Sitges). (1 punt)

(b) El Clown és un dels «caminants de la terra» que Rusiñol identifica amb la figura de l'artista modernista. Personifica la concepció que Rusiñol té de l'intel·lectual modernista, una concepció idealitzada de la seva vida lliure. És el representant més significat de l'artista —la poesia— en oposició a la societat burgesa —la prosa—, que no entén el seu art i, conseqüentment, resta en una posició minoritària i elitista. El Clown s'identifica també amb les «cigales» de l'obra dramàtica *Cigales i formigues* (1901), mentre les «formigues» representen la prosa, el materialisme i la societat burgesa que l'artista modernista (el Clown) es proposa de desvetllar i, en definitiva, regenerar. (1,5 punts)

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

SEGONA PART

1.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

L'escena passa en un poble indiferent, vulgar i ensopit. En el fondo, travessant l'escenari, hi ha la carretera ben polsosa i dos o tres guarda-rodes. Al voltant es veuen algunes botigues. Un carreter, amb una roda al peu del portal, cremant encenalls a l'entorn; un fuster, amb una caixa de morts; un estanc; un boter, amb bots de vi inflats a la porta, i un hostal, amb una tauleta a fora, on, mentres duri la funció, un menestral farà el solitari, sense dir mai ni una paraula i sense distreure's per res. A primer terme, una placeta. A l'esquerra, una iglésia sense estil ni ordre d'arquitectura, amb tres esglaons al portal, i una capelleta amb un fanal apagat. A la dreta, un ferrer, amb ferradures a la porta. Al mig de la plaça, mitja dotzena de plàtanos, ben polsosos i malalts, i dos bancs corcats, de pedra. Comença la tardor. De tant en tant caurà alguna fulla seca. Mentres duri la comèdia, per la carretera passaran uns pobres amb un carretó, un noi arreplegant fems, un peó, un capellà i, si pot ser, un carro anant molt a poc a poc amb el carreter adormit. Són dos quarts de cinc de la tarda.

Els 3 punts assignats al contingut del comentari es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si explica que:

(a) La descripció que es fa del poble es refereix no solament al seu aspecte extern —brut, vulgar, abandonat—, sinó que simbòlicament apunta a les característiques de la gent que hi viu, apàtica i avorrida, que són les mateixes que Rusiñol critica de la societat catalana del seu temps. **(1 punt)**

(b) L'atmosfera decadent que reflecteix la descripció es manifesta en tots els elements que hi apareixen: la carretera és polsosa, l'església no té ni estil ni ordre arquitectònic, els plàtans tenen mal aspecte i els bancs estan corcats (en un altre moment de l'obra, Rusiñol el qualifica de «poble de mala mort»). Els personatges que el configuren no parlen, i, tot i que s'hi mostra cert moviment i alguns treballadors, aquests més aviat mandregen (un menestral fa un solitari i el carreter que condueix un carro que va molt a poc a poc està adormit). A més, l'obra se situa a la tardor i el dia avança cap a la fi (són dos quarts de cinc). **(1 punt)**

(c) La descripció és molt detallada: mostra el poble en diferents plans (al fons, al voltant, a primer terme), en destaca determinats elements significatius (la carretera, una placeta, un hostal, l'església) i alguns personatges que fan les seves tasques habituals, etc. L'adjectivació hi és abundant. Tots els elements descrits apareixen adjectivats; especialment, el poble, que rep

adjectius de caràcter moral que serveixen per a caracteritzar la gent que hi viu: «indiferent, vulgar i ensopit». D'acord amb la funció de l'acotació, les oracions són curtes, algunes sense verb. **(1 punt)**

Si l'examinand desenvolupa de manera correcta i coherent alguna altra qüestió pertinent no explicitada en l'enunciat, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut. Els altres 2 punts s'atorgaran segons la capacitat de presentar, estructurar i redactar el comentari, la claredat i la coherència expositives, i la capacitat d'anàlisi.

11. PAU 2022 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Primera part)

PRIMERA PART

1.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

a) El tema de l'obra és ben representatiu del Modernisme: el conflicte entre l'artista i la societat i el paper marginal del primer en la societat burgesa del canvi del segle XIX al segle XX. **(0,5 punts)** Més concretament, es pot veure *L'alegria que passa* com un exponent dels corrents més esteticistes, que consideren l'art com una mena de religió de la qual l'artista —el Clown, en aquest cas— és el sacerdot. **(0,5 punts**)

b) S'hi fan evidents el simbolisme i alguns elements decadentistes: el poble —vulgar i brut—; els seus personatges —avorrits, materialistes—; el toc repetit de les campanes; les cançons monòtones, o l'aparició del grup d'artistes quan el dia ja decau. **(0,5 punts)** En contraposició, els personatges de Zaira i del Clown representen l'art i la poesia. El personatge de Cop de Puny, situat en el pol dels representants de l'art, simbolitza la força bruta i el mal i és un element inquietant que posa en qüestió qualsevol interpretació maniquea del món. **(0,5 punts**)

c) L'obra respon al concepte modernista d'Art Total, en el sentit que inclou elements poètics, musicals i pictòrics. **(0,5 punts**)

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

12. PAU 2021 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 4 (Primera part)

4.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) El grup d'artistes que arriba al poble està format pel Clown, la Zaira i Cop-de-puny; aquests tres personatges representen la bohèmia i la poesia, que contrasten amb el conservadorisme de la gent del poble. **(1 punt).**

(b) Cadascun d'aquests tres personatges té unes característiques distintives. El Clown és el representant de la concepció de l'artista de Rusiñol: l'home que lluita pel seu reconeixement i per la modernització de la societat **(0,5 punts)**; Zaira mostra el sacrifici de l'artista en aquesta missió transformadora **(0,5 punts)**, i Cop-de-puny, al contrari dels altres dos, actua dominat pels seus instints animals i representa la falsa alegria i l'artista impostor. **(0,5 punts).**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

---

13. PAU 2021 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Primera part)

2.

[2,5 punts]

Els 2,5 punts assignats a la pregunta es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) La figura de l'artista està representada per la petita troupe de circ ambulant que arriba al poble (Cop-de-puny, el Clown i Zaira), mentre que els habitants de la vila representen la societat. El conflicte i el trencament es manifesta al final de l'obra quan Zaira rebutja les monedes de Joanet i els comediants són expulsats del poble. **(0,5 punts)**

(b) Rusiñol literaturitza l'enfrontament sota els símbols de la Poesia i la Prosa. Els comediants (la Poesia) són un grup d'escollits que representen uns valors exemplars de noblesa i generositat oferta a la societat, mentre que els habitants del poble es representen com a Prosa, materialista, mesquina, egoista i immobilista. L'enfrontament acaba amb la sentència final del Clown, que condemna la gent del poble a Prosa eterna. **(0,5 punts)**

(c) El Clown és el personatge més destacat del primer grup. Representa l'artista que vol redimir dels seus mals la societat. La seva missió, com la dels seus col·legues, és divertir la gent, tot i que no n'obté gaire recompensa i queda condemnat a la soledat. **(0,5 punts)**

(d) Zaira, ballarina i cantant, representa aquesta «alegria que passa»: el goig fugisser que l'artista pot oferir a la societat, que, però, l'exclou i el converteix en un marginat: haurà de continuar el seu camí amb el grup de comediants sense que pugui tastar una estabilitat vital que resultés del compromís entre l'artista i la societat. **(0,5 punts)**

(e) Joanet és, dins del grup de la societat conservadora i immobilista, l'únic que manifesta certes idees de canvi: ha llegit i té el cap «ple de cabòries», però viu empresonat i es deixa dur per les convencions de la tradició. La Poesia només és una il·lusió que passa i, doncs, resta condemnat quan els comediants se'n van del poble. **(0,5 punts)**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts.

---

14. PAU 2021 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Primera part)

PRIMERA PART

1.

[2,5 punts]

Pauta de correcció

Els 2,5 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

(a) Joanet és el fill del batlle del poble on passa l'acció, i Zaira és la cantant del grup de tres comediants ambulants que han arribat al poble. **(0,5 punts)**

(b) Joanet ha estudiat a la ciutat, llegeix, i, seguint les convencions socials, és a punt de casar-se amb una noia del poble, l'Agneta; però es mostra insatisfet amb la vida sense al·licients i ensopida que li ofereix el poble. L'arribada dels comediants li desperta un anhel de llibertat que es concreta en l'atracció que sent per Zaira. **(0,75 punts)**

(c) Zaira, una noia òrfena sotmesa a la brutalitat del forçut Cop-de-puny, representa la vida de l'artista i la seva impossibilitat d'acordar-se amb la societat. Tal com diu en la cançó que canta, els artistes porten la poesia i el riure, però estan condemnats a una vida errant i no poden fer arrels enlloc (ella, en canvi, enyora vanament l'estabilitat domèstica, i per això l'atreu Joanet). **(0,75 punts)**

(d) La conclusió a què arriba Joanet és que l'art és «l'alegria que passa», que és trista per a tots: per als artistes, rebutjats i sols, i per al qui anhela la poesia però no pot sortir del seu marc social —la prosa. **(0,5 punts)**

Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2,5 punts assignats.

---

15. PAU 2004 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció B)

Pregunta 3

Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber situar adequadament el fragment en el final de l'obra de Rusiñol, amb la marxa dels comediants, definitiva ruptura entre els artistes i una societat que no només no els comprèn sinó que els menysprea.

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja. I que el personatge del Clown, juntament amb el de Zaira, són els personatges més positius de l'obra, i que personifiquen la concepció russinyoliana de l'artista.

—Saber adonar-se que el personatge de Joanet, des de l'inici de l'obra, però sobretot després de conèixer el Clown i Zaira, es planteja la possibilitat d'escapar de l'ensopiment d'una existència monòtona i grisa a la qual estarà fatalment lligat després de marxar els comediants.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització del personatge que parla en el fragment.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica del final de l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:
—Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.
—Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals, no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.
—Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.).
—Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.). Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.
—No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu—els lapsus s'han de perdonar—o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems—aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles—es descomptaran dos punts.

16. PAU 2004 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

> —Saber situar adequadament el fragment en el final de l'obra de Rusiñol, amb la marxa dels comediants, definitiva ruptura entre els artistes i una societat que no només no els comprèn sinó que els menysprea.
>
> —Saber adonar-se que el personatge del Clown, juntament amb el Zaira, són els personatges més positius de l'obra, i que personifiquen la concepció russinyoliana de l'artista.

—Saber argumentar adequadament la idea que, per a Rusiñol, l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat del mal de prosa i espera, en contrapartida, el reconeixement i l'acceptació del seu paper en la societat.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització del personatge que parla en el fragment.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica del final de l'obra.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització de la cançó i del personatge que la canta.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica de la cançó.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

—Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.

—Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals, no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.

—Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.).

—Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.). Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.

—No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu—els lapsus s'han de perdonar—o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems—aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles—es descomptaran dos punts.

17. PAU 2004 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 2 (Opció A)

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Donar algunes característiques de l'esperit crític enfront de la societat que representa la figura de l'artista, i subratllar alguns dels ideals que el mouen a actuar.

—Saber relacionar la imatge de l'artista amb el concepte de Modernisme, que entén que l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat i espera, en contrapartida, el reconeixement social.

—Guia de puntuació:

—Un punt per la bona interpretació simbòlica de l'obra de Rusiñol.

—Un punt per la descripció de com a mínim dues de les característiques que Rusiñol atorga a l'artista en l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

18. PAU 2003 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 2 (Opció A)

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Donar algunes característiques de l'esperit crític enfront de la societat que representa la figura de l'artista, i subratllar alguns dels ideals que el mouen a actuar.

—Saber relacionar la imatge de l'artista amb el concepte de Modernisme, que entén que l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat i espera, en contrapartida, el reconeixement social.

—Guia de puntuació:

—Un punt per la bona interpretació simbòlica de l'obra de Rusiñol.

—Un punt per la descripció de com a mínim dues de les característiques que Rusiñol atorga a l'artista en l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

19. PAU 2003 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 3 (Opció A)

Pregunta 3

Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Saber explicar que, per a Rusiñol, l'artista representa l'ésser privilegiat, amb un punt messiànic, que recerca constantment l'ideal. Per això, els artistes del circ personifiquen la Poesia i la llibertat en contrast amb la Prosa i l'immobilisme dels habitants del poble, els quals els acaben rebutjant.

—Penalitzar-los si es desvien excessivament cap a una simple explicació de l'argument de l'obra de teatre.

Guia de puntuació:

—Un punt i mig per la bona explicació de l'oposició entre els artistes i el poble.

—Un punt i mig per l'anàlisi detallada dels motius que mouen a actuar els artistes segons Rusiñol.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

20. PAU 2003 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció B)

Pregunta 3

Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber situar adequadament el fragment en el final de l'obra de Rusiñol, amb la marxa dels comediants, definitiva ruptura entre els artistes i una societat que no només no els comprèn sinó que els menysprea.

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Saber adonar-se que el personatge de Joanet, des de l'inici de l'obra, però sobretot després de conèixer Zaira, es planteja la possibilitat d'escapar de l'ensopiment d'una existència monòtona i grisa a la qual estarà fatalment lligat després de marxar els comediants.

—Guia de puntuació:

—Un punt i mig per una bona contextualització del personatge que parla en el fragment.

—Un punt i mig per una bona interpretació temàtica del final de l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per avaluar de manera global entre zero i dos punts.

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

—Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.

—Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals, no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.

—Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.).

—Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.). Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.

—No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu—els lapsus s'han de perdonar—o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems—aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles—es descomptaran dos punts.

21. PAU 2002 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció B)

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.

—Donar algunes característiques de l'esperit crític enfront de la societat que representa la figura de l'artista, i subratllar alguns dels ideals que el mouen a actuar.

—Saber relacionar la imatge de l'artista amb el concepte de Modernisme, que entén que l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat i espera, en contrapartida, el reconeixement social.

—Guia de puntuació:

—Un punt per a la bona interpretació simbòlica de l'obra de Rusiñol.

—Un punt per a la descripció de com a mínim dues de les característiques que Rusiñol atorga a l'artista en l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

22. PAU 2002 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Opció B)

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

—Saber veure que l'obra de Rusiñol té uns deutes evidents amb l'estètica decadentista, maeterlinckiana, fonamentats en la visió del món que se'n desprèn.

—Saber explicar alguns elements concrets provinents de l'estètica decadentista: concepció simbòlica dels personatges i del mateix escenari, recursos visuals i auditius (com la caiguda de fulles seques, el so monòton del mall sobre l'enclusa, el cant dels ferrers, el toc d'oració, etc.), la sensació d'ensopiment, monotonia i mort que caracteritzen el poble, l'entrada efectista del carro dels comediants, etc.

Guia de puntuació:

—Un punt per a la bona interpretació del caràcter simbòlic general de l'obra.

—Un punt per saber identificar alguns dels elements que demostren les relacions de l'obra amb l'estètica decadentista. Tant en un cas com en l'altre l'alumne/a ha de fer un esforç per passar de la descripció a la interpretació.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

23. PAU 2002 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció A)

Pregunta 3

Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

- Saber veure que el caràcter simbòlic de l'obra queda perfectament definit des del començament, només amb la presentació dels personatges i de l'escenari únic on es desenvolupa l'acció.
- Saber explicar de quina manera en l'acotació inicial es presenta una atmosfera dominada per la monotonia, l'ensopiment i el tedi, bàsicament a través de l'adjectivació altament significativa i d'imatges tòpiques que, per acumulació, esdevenen efectives. A més, destacar-hi l'ambientació musical i altres efectes sonors.
- Saber veure que la monotonia imperant descrita a l'inici de l'obra es veurà interrompuda per l'arribada dels artistes de circ, que personifiquen la poesia i la llibertat en contrast amb la prosa i l'immobilisme dels habitants.

Guia de puntuació:

- Un punt i mig per a l'anàlisi general de l'atmosfera creada a partir de l'acotació inicial.
- Un punt i mig per a l'explicació detallada dels elements escènics que configuren la caracterització de l'espai i l'atmosfera de l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

- Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.